

PROJECTE LINGÜÍSTIC DE CENTRE

**Institut Gabriel Ferrater i Soler
REUS**

Data última actualització: curs 2013-2014

Índex

Índex	2
0. Introducció	4
1. Context sociolingüístic	5
1.1. Alumnat	5
1.2. Entorn	5
2. La llengua catalana, llengua vehicular i d'aprenentatge	9
2.1. La llengua, vehicle de comunicació i de convivència	9
2.1.1. El català, vehicle de comunicació	9
2.1.2. El català, eina de convivència	9
2.2. L'aprenentatge/ensenyament de la llengua catalana	10
2.2.1. Llengua oral	10
2.2.2. Llengua escrita	10
2.2.3. Relació llengua oral i llengua escrita	11
2.2.4. Competències bàsiques en l'àmbit lingüístic	11
2.2.5. La llengua en les diverses àrees	11
2.2.6. Coordinació dels Equips Docents en matèria lingüística	12
2.2.7. Acollida d'alumnat nouvingut i ensenyament inicial de la llengua vehicular	12
2.2.8. Atenció de la diversitat	13
2.2.9. Activitats d'incentivació de l'ús de la llengua	14
2.2.10. Avaluació del coneixement de la llengua	14
2.2.11. Materials didàctics	14
2.3. El català, llengua vertebradora d'un projecte plurilingüe	14
2.3.1. Informació multimèdia	14
2.3.2. Usos lingüístics	15
2.3.3. Diversitat lingüística del centre i de la societat en el currículum	15
2.3.4. Català i llengües d'origen	15
3. La llengua castellana	16
3.1. L'aprenentatge/ensenyament de la llengua castellana	16
3.1.1. Introducció de la llengua castellana	16
3.1.2. Llengua oral	16
3.1.3. Llengua escrita	16
3.1.4. Activitats d'ús	16
3.1.5. Alumnat nouvingut	17
4. Altres llengües	18
4.1. Llengües estrangeres	18
4.1.1. Organització de les llengües estrangeres a l'ESO	18
4.1.2. Organització de les llengües estrangeres al Batxillerat	19

4.1.3. Pla Integral de Llengües Estrangeres (PILE)	19
4.1.4. Metodologia	20
4.1.5. Intercanvis i estades a l'estranger	21
4.1.6. Batxibac	21
4.2. L'ús d'altres llengües estrangeres a l'aula	22
5. Organització i gestió	23
5.1. Organització dels usos lingüístics	23
5.1.1. Llengua del centre	23
5.1.2. Documents de centre	23
5.1.3. Ús no sexista del llenguatge	23
5.1.4. Llengua de relació amb famílies	23
5.1.5. Educació no formal	23
5.2. Plurilingüisme al centre educatiu	24
5.2.1. Actituds lingüístiques	24
5.2.2. Mediació lingüística (traducció i facilitació)	24
5.3. Organització dels recursos humans	25
5.3.1. El pla de formació de centre en temes lingüístics	25
5.4. Organització de la programació curricular	25
5.4.1. Coordinació cicles i nivells	25
5.4.2. Estructures lingüístiques comunes	25
5.4.3. Projectes d'innovació	25
5.5. Les llengües com a font documental al batxillerat:	26
6. Biblioteca escolar	27
7. Projeció del centre	28
7.1. Pàgina web del centre	28
7.2. Revista	28
7.3. Exposicions	28
7.4 Visió internacional	28
BASES LEGALS	29

0. Introducció

El Projecte Lingüístic de Centre (PLC¹) de l'Institut Gabriel Ferrater i Soler és i ha de ser un document de referència per a tota la comunitat educativa del centre en la presa de decisions organitzatives, pedagògiques, de relació formal i informal i de contractació de serveis i activitats en relació al tractament de les llengües. Aquest PLC vol incidir en els següents punts:

- a) el paper de la llengua vehicular i d'aprenentatge, el català com a eix vertebrador d'un projecte educatiu plurilingüe.
- b) el tractament de les altres llengües, tant les curriculars (castellà, anglès, francès, alemany...) com les de la nova immigració, en els espais d'educació formal o no formal del centre.
- c) els aspectes d'organització i gestió que tinguin repercussió en l'ús d'aquestes llengües.

L'objectiu fonamental del projecte lingüístic plurilingüe és aconseguir el ple domini de les llengües oficials catalana i castellana en finalitzar l'ensenyament obligatori, d'acord amb el Marc europeu comú de referència per a l'aprenentatge, l'ensenyament i l'avaluació de les llengües. Cal vetllar pel seu compliment i fer-ne una concreció anual, de manera que el català i el castellà, agrupats dins la mateixa àrea, siguin llengües amb les quals l'alumnat pot comunicar-se d'una manera adequada -tant a nivell oral com escrit- al final dels estudis, i a més tingui un coneixement adequat i idoni de les llengües estrangeres estudiades.

¹ La Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació, en el seu *Títol II Del Règim lingüístic del sistema educatiu de Catalunya* estableix el règim lingüístic del sistema educatiu i l'article 14 determina que els centres públics i els centres privats sostinguts amb fons públics han d'elaborar, com a part del projecte educatiu, un projecte lingüístic que emmarqui el tractament de les llengües del centre.

1. Context sociolingüístic

1.1. Alumnat

L'Institut Gabriel Ferrater i Soler, situat a Reus (Baix Camp), és un centre de secundària amb més de 30 anys d'experiència que ofereix els ensenyaments d'ESO i Batxillerat.

Actualment la matrícula es troba entre els 910 i 930 alumnes, nombre que fluctua segons els cursos i també els moviments migratoris de les famílies. A l'ESO, les cinc escoles adscrites són Joan Rebull, Montsant, La Vitxeta, Pompeu Fabra i Sant Pau, d'on ve la majoria de l'alumnat en aquesta etapa. Al Batxillerat, la zona d'influència és més àmplia, ja que a més som l'únic centre de la comarca que imparteix el Batxillerat Artístic i el Batxibac.

1.2. Entorn

La població de Reus és la que es detalla a continuació²:

Reus Baix Camp

Població (2013)	106.790
Superfície (km2)	52,8
Altitud (m)	117
Longitud (°)	1,109264
Latitud (°)	41,155753

+ afegir indicadors d'aquest municipi a la vostra pàgina web

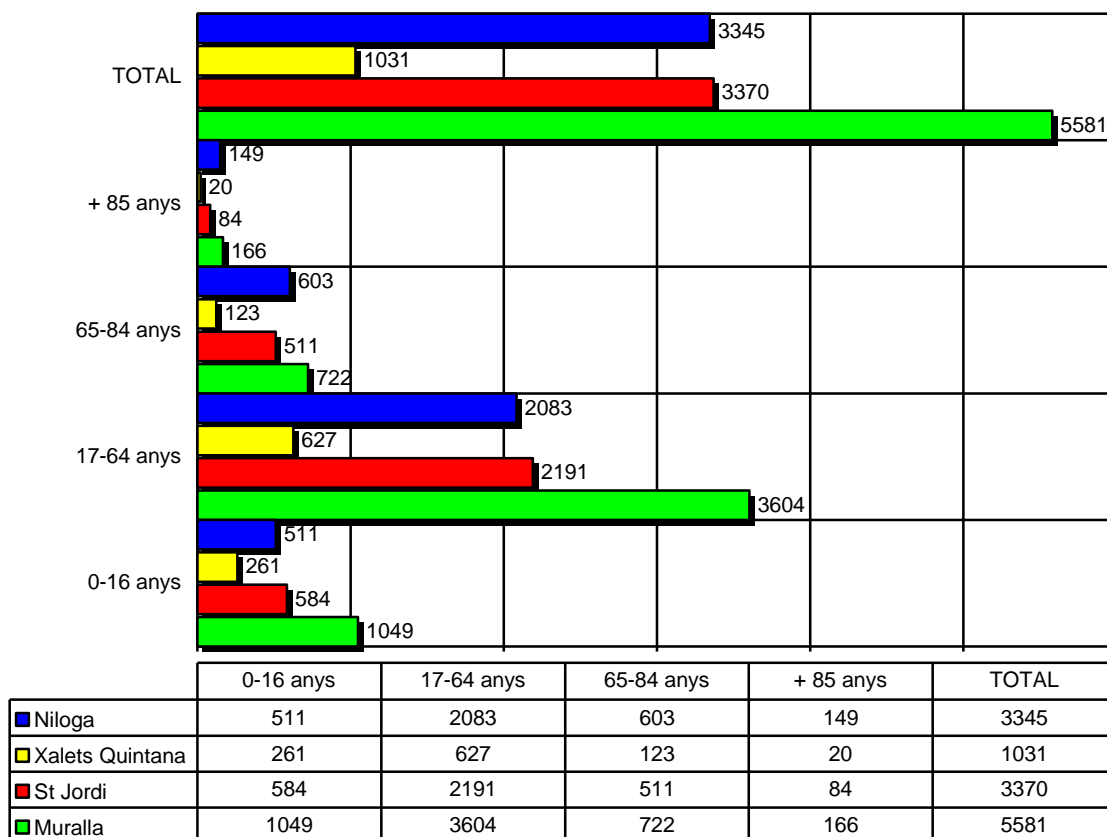

Població	Reus	Baix Camp	Catalunya
Població. Per lloc de naixement. 2012			
Catalunya	65.431	119.017	4.785.157
Resta d'Espanya	21.254	36.531	1.443.480
Estranger	20.526	37.987	1.342.271
Total	107.211	193.535	7.570.908
Població. Per nacionalitat. 2012			
Espanyola	86.858	156.862	6.384.129
Estrangera	20.353	36.673	1.186.779
Total	107.211	193.535	7.570.908

Veiem que, per lloc de naixement, Reus té al voltant del 20 % de població de la resta d'Espanya i un altre 20 % de població estrangera. La composició de l'alumnat de l'institut també és semblant, especialment en l'ESO, amb un nivell d'alumnat provinent de famílies estrangeres que ha anat augmentant. Les famílies d'aquests alumnes viuen majoritàriament en dos sectors de la ciutat: un al voltant dels carrers la Muralla i el Roser, on en els darrers anys s'ha instal·lat molta població d'origen magrebí i centrodamericà i un altre al voltant dels barris dels Xalets Quintana, Sant Jordi i Niloga, de classe mitjana-alta.

² Dades referents a l'any 2012 extretes del portal d'Idescat (Institut d'Estadística de Catalunya). Generalitat de Catalunya: www.idescat.cat/emex/?id=431233#h1060, a 15 de gener de 2014.

Distribució de la població per barris i edats³

CURS 2013-14⁴. ALUMNAT D'ESO DE FORA DE L'ESTAT ESPANYOL.

	1r	2n	3r	4t	TOTAL
El Magreb	13	15	17	10	55
Resta d'Àfrica	0	1	0	1	2
Amèrica Central i del Sud	17	18	19	17	71
Europa comunitària	2	9	4	3	18
Europa de l'Est	0	0	0	1	1
Altres	1	1	1	4	7
TOTAL	33	44	41	36	154

Com pot veure's en la gràfica anterior, tenim actualment un 28 % d'alumnes de l'ESO nascuts fora de l'Estat, per la qual cosa l'atenció a la diversitat és un dels eixos essencials a treballar al centre en aquesta etapa.

³ Font: Informació de base – STIT Ajuntament de Reus, dades any 2012.

⁴ Dades extretes el desembre de 2013

CURS 2013-14 Usos lingüístics de l'alumnat⁵:

	català	castellà	amazic	àrab	romanès	francès	rus	anglès
Quina llengua parles amb el teu pare?	46,5 %	44,4 %	3,4 %	2,4 %	1,3 %	0,4 %	0,4 %	--
Quina llengua parles amb la teva mare?	49,1 %	41,9 %	3 %	2,8 %	1,4 %	0,6 %	0,3 %	--
Quina llengua parles amb els companys a l'hora de l'esbarjo?	53,8 %	43,9 %	--	--	--	--	--	--
En quina llengua et dirigeixes normalment al professorat?	89,2 %	10 %	--	--	--	--	--	--
Quan et comuniquis per internet (xats, blocs, missatgeria...) quina llengua acostumes a utilitzar?	43,3 %	50,9 %	--	--	--	0,4 %	--	3,8 %
Els dos programes que t'agraden de la televisió són en llengua ...	18,8 %	81,4 %	--	--	--	--	--	--
En cas de lectura habitual (68,8 % de l'alumnat enquestat), llegeixes normalment en llengua ...	42,3 %	53 %	--	--	--	--	--	--

En el nostre centre, el català és la llengua vehicular, en la qual es desenvolupen la majoria d'activitats (les acadèmiques i formals, les d'educació informal i les de caràcter lúdic i/o extraescolar). Ara bé, fora del centre l'ús que se'n faci dependrà de la procedència, l'estrat social, i el barri de residència de l'alumnat. Tenint en compte això, la realitat és que el català ha de conviure amb moltes altres llengües de vegades en un context complicat. Segons el quadre anterior, podem observar:

- que la llengua familiar dels alumnes està repartida gairebé en parts iguals entre el català i el castellà, seguit per llengües més minoritàries com l'amazic, l'àrab o el romanès.
- que la comunicació entre companys es dona majoritàriament en català, amb un lleu avantatge d'un 9,9 %.
- que la llengua en la qual l'alumnat es dirigeix al professorat és majoritàriament el català.
- que en l'àmbit de comunicació telemàtica, el castellà té un lleu avantatge.
- Que la programació de televisió que més agrada a l'alumnat és en llengua castellana.
- Que els alumnes que llegeixen habitualment (68,8 % de l'alumnat enquestat) ho fan majoritàriament en castellà.

⁵ Enquesta sobre el Projecte Lingüístic de Centre realitzada durant els mesos de febrer de febrer i març en un total de 660 alumnes del centre (71,97 % del total).

Per afavorir l'aprenentatge i l'ús del català, fins al curs 2011-2012, el PEE (Pla Educatiu d'Entorn) oferia a l'alumnat -procedent d'un entorn social desafavorit- la possibilitat d'avançar en el domini oral i escrit del català. Ara aquest pla està aturat per manca de recursos per part de les administracions. Les escoles d'adults, el centre de normalització lingüística, alguns centres cívics i diverses associacions ofereixen ara recursos necessaris per a l'aprenentatge de la llengua fora del centre, però normalment no per a l'alumnat nouvingut, que s'ha de gestionar des del centre.

L'aprenentatge i l'ús de la llengua castellana i de les llengües estrangeres es fomenta en l'aprenentatge formal i, també, en les relacions informals que s'estableixen entre tots els membres de la comunitat educativa. Quant a les llengües minoritàries dels alumnes nouvinguts, es convida aquests mateixos alumnes a parlar-ne als seus companys, durant les jornades culturals o fent-hi referència segons el context (activitats de biblioteca, tutories ...).

2. La llengua catalana, llengua vehicular i d'aprenentatge

2.1. La llengua, vehicle de comunicació i de convivència

2.1.1. El català, vehicle de comunicació

El català, com a llengua pròpia de Catalunya, és l'eina de cohesió i integració entre totes les persones del centre i és la llengua vehicular i d'aprenentatge a emprar normalment en les activitats internes i externes de la comunitat educativa: activitats orals i escrites, exposicions dels professors, material didàctic i virtual, llibres de text i activitats d'aprenentatge i d'avaluació, reunions, informes i comunicacions, la interacció entre docents i alumnes i la formació... així com les activitats administratives i les comunicacions entre el centre i l'entorn.

Això no vol dir que el seu ús sigui exclusiu i que no hi hagi una presència regular de la llengua castellana i de la llengua estrangera triada quan s'escau, òbvia en el cas de les matèries corresponents i que es puguin utilitzar altres llengües quan l'objectiu de l'activitat o el procés comunicatiu ho requereix. Les llengües no oficials es poden emprar en les comunicacions per a l'acollida de persones nouvingudes. En aquest cas, els escrits han d'anar acompanyats del text original en català, que serà sempre la versió preferent.

2.1.2. El català, eina de convivència

Al centre hi ha consciència de la necessitat de l'ús del català en la comunicació quotidiana i per això impulsa actuacions d'ús entre la comunitat educativa, ja que s'ha detectat que, de vegades, no és la llengua emprada en les situacions de relació informal.

La voluntat del centre és que la llengua catalana no esdevingui una llengua exclusivament d'aprenentatge i de relacions formals, motiu pel qual vetlla perquè no sigui relegada a aquests àmbits tot impulsant actuacions que impliquin la necessitat d'emprar-la, tant en l'aspecte oral com en l'escrit, per exemple en activitats de biblioteca, activitats extraescolars, tallers d'immersió lingüística i d'estudi assistit del Pla Educatiu d'Entorn (PEE), etc.

L'educació intercultural i plurilingüista és una resposta pedagògica del centre a l'exigència de preparar la ciutadania perquè pugui desenvolupar-se en una societat plural i democràtica. Té com a finalitat última la igualtat en drets, deures i oportunitats de totes les persones en un marc de valors compartits per a la convivència. L'educació intercultural i plurilingüista promou espais d'inclusió basats en la igualtat i la necessitat de compartir uns valors comuns que ajudin a viure en una mateixa comunitat. També promou l'ús de la llengua catalana com a eix vertebrador d'un projecte educatiu plurilingüe, en el marc del respecte a la diversitat lingüística i cultural, com un element de cohesió i igualtat d'oportunitats.

2.2. L'aprenentatge/ensenyament de la llengua catalana

2.2.1. Llengua oral

Cal un bon domini de l'expressió oral per tal d'estar preparats per entendre i exposar de forma raonada i coherent els missatges comunicatius i les opinions. Això implica aprendre a escoltar, a dialogar, a raonar i a respectar els torns de paraules i les intervencions dels diversos interlocutors.

Es prioritza l'aprenentatge i l'ús dels diversos registres de la llengua oral, tot i que s'incideix de manera específica en la llengua estàndard, sense oblidar les característiques dialectals de la zona (tarragoní: català oriental amb alguns trets de l'occidental, especialment en el lèxic i en alguns pronoms).

L'objectiu final és que l'alumnat assoleixi la competència comunicativa i tingui un bon coneixement de la variant estàndard del català de la zona i l'utilitzi en els diversos àmbits i registres.

2.2.2. Llengua escrita

El català, com a llengua vehicular, ha d'ésser la llengua emprada en l'escriptura de qualssevol tipus de documents, tant dins de l'aula com fora.

Cal vetllar (el professorat de forma particular i l'equip docent de forma general) per tal que la llengua en què s'escriuen els exàmens i els treballs de classe sigui el català, a excepció òbviament de les matèries de llengua castellana i llengua estrangera. Aquest punt afecta també tots els documents i comunicats emesos des del centre educatiu tal i com s'estableix en el punt 2.1.1.1.d'aquest document.

El centre potenciarà i impulsarà les estratègies de lectura a través de Plans Impulsors que augmentin la competència comunicativa lingüística i de desenvolupament de l'hàbit lector dels alumnes i que tenen com a objectiu final la millora del seu èxit escolar. En aquest sentit, des de totes les matèries s'ha de dedicar temps a la lectura i comprensió com a factor bàsic per al desenvolupament de les competències bàsiques i per l'adquisició dels objectius educatius de l'etapa secundària.

Dins el projecte curricular s'introdueix una hora de foment de la lectura a 2n d'ESO, activitat que es fa en coordinació amb tot el professorat de llengües. S'ha creat un blog específic per desenvolupar-ne la programació.

El centre ha d'expedir la documentació acadèmica en català, sens perjudici del que estableix la Llei de política lingüística. Així mateix, tots els comunicats emesos des del centre es faran en català. La documentació acadèmica que hagi de tenir efectes en l'àmbit de

l'Administració de l'Estat o en una comunitat autònoma de fora del domini lingüístic català, ha d'ésser bilingüe, en català i en castellà.

2.2.3. Relació llengua oral i llengua escrita

Per aconseguir una seqüenciació lògica de les competències lingüístiques comunes, per evitar repeticions innecessàries i per assolir un major rendiment, és imprescindible una bona coordinació entre tot el professorat del centre, especialment en les quatre habilitats: lectura, escriptura, expressió oral i comprensió oral. En aquest sentit, també cal tenir en compte les diverses necessitats i habilitats de l'alumnat en cada moment.

Així mateix, les activitats que es promouen des d'altres àmbits, com la biblioteca o la utilització de les TIC són un bon suport per a la consecució dels objectius dels departaments didàctics de llengües. El professorat de llengua és el responsable bàsic per incentivar l'aprenentatge de la lectura i l'escriptura, però la resta de professorat ha de col·laborar-hi de manera activa i constant.

2.2.4. Competències bàsiques en l'àmbit lingüístic

El nois i noies en acabar l'ensenyament secundari han d'aconseguir⁶: a) dominar el català, llengua vehicular, de cohesió i d'aprenentatge; b) dominar l'ús del castellà; c) conèixer una o dues llengües estrangeres per tal d'esdevenir usuaris i aprenents capaços de comunicar-se i accedir al coneixement en un entorn plurilingüe i pluricultural; d) han de comprendre missatges escrits i establir relacions entre llengües romàniques; i finalment e) han de tenir una actitud oberta, respectar les llengües i cultures presents en l'entorn on viuen i interessar-s'hi, i també ho han de fer respecte d'altres de més llunyanes, de les quals poden aprendre i enriquir-se personalment (malgrat que no les aprenguin mai).

Correspon als diferents departaments de llengües la concreció de les competències bàsiques de l'àmbit lingüístic, així com la definició sistemàtica dels objectius i continguts per nivells o cicles, tenint en compte les orientacions sobre el desplegament de les competències bàsiques que dona el Departament d'Ensenyament. Així mateix, han d'assegurar al llarg de tot l'ensenyament secundari la continuïtat i la coherència, així com també de les estratègies metodològiques que es portin a terme per aconseguir-ho, tenint en compte les orientacions que puguin aportar els diferents equips docents o el claustre en qüestions de coordinació i consens sobre principis metodològics, sota la supervisió de l'equip directiu.

2.2.5. La llengua en les diverses àrees

És imprescindible un seguiment d'abast general, des de totes les àrees i en tots els nivells, per tal que s'assoleixi la competència lingüística. Per tant, tot el professorat ha de ser

⁶ Currículum educació secundària obligatòria – Decret 143/2007 DOGC núm. 4915

conscient de la necessitat del desenvolupament i de l'assoliment de les competències comunicatives i lingüístiques de l'alumnat i ha de col·laborar-hi positivament per tal que es puguin aconseguir.

La llengua oral i la llengua escrita tenen una relació recíproca, per això cal incentivar actuacions en què ambdues habilitats es complementin, sobretot des de l'àrea de llengua, però també des d'altres àrees. En l'àmbit oral, és important la realització de lectures en veu alta, de poesia, de dramatitzacions, de representacions teatrals (com a activitat extraescolar, per sant Jordi, altres festes)..., de debats a partir d'una lectura seleccionada prèviament... de forma que es fomenti la participació de l'alumnat en l'ús de les llengües des de qualsevol àrea. En l'àmbit escrit, cal exigir al màxim la correcció ortogràfica, lèxica i gramatical dels treballs de l'alumnat, en funció del seu nivell i de les seves característiques personals.

2.2.6. Coordinació dels Equips Docents en matèria lingüística

L'equip docent de cada curs i/o classe ha d'elaborar orientacions i pautes que, a través de la valoració contínua i adequada de l'alumnat, doni resposta a les possibles problemàtiques que hi pugui haver (també a nivell lingüístic) així com garantir el traspàs d'informació adequat sobre els protocols o valors que cal transmetre i treballar.

Tot i que es vetlla perquè l'alumnat assoleixi un nivell adient en l'expressió i la comprensió de la llengua catalana, de vegades el seu ús cedeix el terreny a altres llengües, especialment el castellà, però també a les respectives llengües d'origen dels alumnes procedents d'altres països (sud-americans i magribins sobretot). Partint del criteri incentivat des del Departament que "qualsevol professor és professor de llengua" (si més no en termes relatius), cal incidir en la necessitat que, des de qualsevol àrea i amb els materials didàctics i d'avaluació corresponents, l'expressió oral i escrita es produeixi en català, motiu pel qual l'equip docent ha de vetllar per la bona selecció i el bon ús de les metodologies emprades, i per la correcta transmissió d'informació.

2.2.7. Acollida d'alumnat nouvingut i ensenyament inicial de la llengua vehicular

L'acollida és el conjunt sistemàtic d'actituds i actuacions que el centre posa en funcionament per guiar la incorporació òptima dels nous membres de la comunitat educativa en la vida i la cultura quotidiana. En aquest sentit l'acollida no ha de ser entesa com un fet puntual sinó com un procés continu al llarg de tota l'etapa escolar.

L'acollida i la integració escolar de tots els alumnes ha de ser una de les primeres responsabilitats i dels primers objectius del nostre centre educatiu i dels professionals que hi treballem.

En l'educació secundària, es considera alumne/a nouvingut aquell que s'ha incorporat per primera vegada al sistema educatiu en els darrers vint-i-quatre mesos o, excepcionalment

quan procedeix d'àmbits lingüístics i culturals molt allunyats del nostre, quan s'hi ha incorporat en els darrers trenta-sis mesos.

Davant el xoc emocional que en aquests alumnes pot representar l'arribada a un entorn social i cultural completament nou, el centre ha preveure mesures específiques per tal que puguin sentir-se ben acollits i percebre el respecte envers la seva llengua i la seva cultura. Cal organitzar els recursos i estratègies adequats perquè, al més ràpidament possible, puguin seguir amb normalitat el currículum i adquirir l'autonomia personal dins l'àmbit escolar o social.

En el **Pla d'Acollida** es recullen i se sistematitzen les actuacions i les mesures organitzatives que han d'afavorir la incorporació de l'alumnat nouvingut. S'hi estableixen tant les estratègies que cal aplicar a l'inici del curs com les que s'han de dur a terme amb l'alumnat que s'incorpora quan el curs ja ha començat.

L'institut, tenint en compte aquest Pla d'Acollida i les valoracions de la coordinació LICS, la Comissió d'Atenció a la Diversitat (CAD) i l'Equip Docent, establirà quines actuacions individualitzades, currículums adaptats o Plans Individuals s'han de realitzar per donar resposta personalitzada als alumnes nouvinguts per garantir l'aprenentatge de la llengua, l'accés al currículum comú i llurs processos de socialització. En no haver-hi al centre Aula d'Acollida des del curs 2009--2010, també ha d'establir quins són els criteris metodològics i els materials curriculars que facilitin la integració a les aules ordinàries des del primer moment, en col·laboració amb el tutor de l'aula ordinària. El conjunt del professorat ha d'adaptar les assignatures a l'alumnat nouvingut d'acord amb la tipologia d'aquests alumnes i les estratègies que s'acordin amb aquesta finalitat.

En principi, el professorat es dirigirà a l'alumnat nouvingut sempre en llengua catalana per tal d'integrar-lo el més aviat possible a la dinàmica del centre. Lingüísticament, com que el centre sempre utilitza el català com a llengua vehicular, aquesta és la llengua en què s'adreça a tot l'alumnat, inclòs el nouvingut.

2.2.8. Atenció de la diversitat

La Comissió d'Atenció a la Diversitat (CAD) és l'àmbit adient per concretar els criteris i les prioritats per a l'atenció a la diversitat dels alumnes; organitzar, ajustar i fer el seguiment de l'aplicació dels recursos de què disposa el centre i de les mesures adoptades; fer el seguiment de l'evolució dels alumnes amb necessitats educatives especials i específiques i elaborar les propostes, si escauen, dels plans individualitzats, tenint en compte les consideracions i valoracions dels professors, els Equips Docents, els Departaments Didàctics i el Claustre de Professors.

En aquesta atenció a la diversitat, s'atendrà especialment a les necessitats lingüístiques de l'alumnat i es potenciarà el desenvolupament de la comprensió oral i lectora i de l'expressió oral i escrita. Per fer això, es comptarà amb el suport del professorat d'atenció a la diversitat d'acord amb l'assignació que tingui el centre, les adaptacions curriculars individualitzades o

els plans individuals, els suggeriments i la coordinació dels Equips Docents i l'actuació dels serveis externs educatius tals com EAP, CREDA, ONCE, Serveis Socials ...

2.2.9. Activitats d'incentivació de l'ús de la llengua

La potenciació de l'ús del català ha de ser una constant en el centre, de manera que hi hagi un seguiment de la programació curricular i de l'avaluació. Els recursos que s'hi apliquen són variats, i, a més de les diverses àrees, hi intervenen tots els elements de la comunitat educativa, així com activitats pròpies d'espais com la biblioteca, les activitats extraescolars, el Pla Educatiu d'Entorn (ara paralitzat des del curs 2012/2013)...

L'equip directiu, amb la coordinació LICCS, ha de fer un seguiment adequat de totes les accions que el centre du a terme per tal de potenciar el català i ha de potenciar Plans Impulsors que augmentin la competència comunicativa lingüística, amb la col·laboració de tot el Claustre de Professors.

2.2.10. Avaluació del coneixement de la llengua

L'avaluació forma part del procés d'ensenyament-aprenentatge. L'avaluació permet mesurar el grau d'assoliment dels objectius plantejats i alhora serveix per responsabilitzar l'alumnat del seu propi aprenentatge. Des dels departaments lingüístics s'estableixen indicadors i mecanismes de seguiment, que inclouen l'ús de la llengua, per coordinar l'aplicació dels criteris d'avaluació al llarg dels cursos. Els resultats de l'avaluació són un element important a l'hora de decidir l'organització del currículum i l'atenció personalitzada a l'alumnat. Cal que el conjunt d'actuacions compti amb indicadors i mecanismes de seguiment, i que es valorin també les proves i indicadors d'avaluació externa, per tal d'aplicar de manera coordinada els criteris i mesures de millora que es creguin convenient a nivell de centre.

2.2.11. Materials didàctics

Correspon al centre, i més concretament a cada departament, l'elecció dels llibres de text i d'altres materials didàctics. d'acord amb la legislació vigent. En el cas de l'atenció de la diversitat i també les adaptacions curriculars i lingüístiques, es tindran en compte els suggeriments i assessoraments de la CAD i l'Equip Psicopedagògic del centre.

Els llibres de text i materials escollits, excepte els de llengua castellana i literatura i els de llengües estrangeres, han de ser normalment en català. Si el centre fa un programa d'Aprenentatge integral de Continguts i Llengües Estrangeres (AICLE, EMILE...) els llibres i materials escollits seran en la llengua d'aprenentatge.

2.3. El català, llengua vertebradora d'un projecte plurilingüe

2.3.1. Informació multimèdia

El desenvolupament de les TIC incideix en l'ús de la llengua com a vehicle de comunicació i de convivència, per això al centre es vetllarà per tal que en totes les eines i programes informàtics i elements multimèdia incorporats al funcionament quotidià de l'institut (programes, PDA, gestió de notes...) s'utilitzi, sempre que sigui possible, el català.

2.3.2. Usos lingüístics

La dimensió plurilingüe i intercultural del currículum necessita un treball explícit en els usos lingüístics de l'alumnat, per això cal plantejar continguts relacionats amb els usos socials en un context multilingüe, com és el cas de Catalunya. En aquest sentit, el professorat de llengua hi incideix explícitament, però també s'incentiva la col·laboració i la implicació de les altres àrees i, de manera més concreta, dels equips docents.

2.3.3. Diversitat lingüística del centre i de la societat en el currículum

El respecte a la diversitat lingüística és un ítem que ha de regir els valors lingüístics. Per això, el coneixement de la llengua vehicular i, progressivament, de la llengua castellana, per part dels alumnes que tenen com a llengua familiar una de diferent a les esmentades, afavorirà la realització d'activitats relacionades amb el currículum. Es tracta de fomentar el respecte per la diversitat lingüística i el desig d'aprendre altres llengües i conèixer altres cultures. Cal formar parlants plurilingües, conscients que l'assoliment d'aquesta competència intercultural els permetrà tenir un ventall més ampli d'oportunitats.

2.3.4. Català i llengües d'origen

En l'aprenentatge de la llengua catalana és molt important el reconeixement i la valoració de la llengua d'origen de l'alumnat. Els equips docents i tutors disposen d'informació sobre les diverses llengües familiars presents a l'aula i treballen per la interdependència lingüística i l'assoliment de les competències comunes. Cal incentivar que millori l'aprenentatge de tot l'alumnat realitzant activitats en què la diversitat lingüística sigui tinguda en compte. És funció de tot l'equip docent que s'articulin els ensenyaments d'àmbit plurilingüe i intercultural en les diferents llengües d'aprenentatge, en les matèries curriculars i en el conjunt d'activitats escolars.

3. La llengua castellana

3.1. L'aprenentatge/ensenyament de la llengua castellana

3.1.1. Introducció de la llengua castellana

La composició sociolingüística de l'alumnat del centre i el desplegament del currículum d'acord amb aquest context afavoreix que el coneixement de la llengua castellana de l'alumnat sigui equiparable al de la llengua catalana. Es vetlla per una coherència metodològica entre el que es fa en català i en castellà i s'apliquen els materials que es consideren més adients a les realitats individuals.

L'alumnat ha d'esdevenir alhora un receptor i emissor que participa en interaccions comunicatives. Per això cal que domini els diferents tipus de discurs però, de manera especial, els discursos acadèmics que li permetin interaccionar i construir el coneixement necessari en els àmbits social, científic, tècnic, cultural i literari, tant en català com en castellà.

3.1.2. Llengua oral

El currículum de l'àrea de llengua té com a objectiu l'aprenentatge bàsic de la variant estàndard de la llengua castellana, però també la incorporació progressiva de les variants i els registres que presenta.

Hi ha un treball habitual de la llengua oral mitjançant diverses modalitats de textos i activitats. Aquest treball ha de ser compartit per totes les matèries i per tots els àmbits d'aprenentatge.

3.1.3. Llengua escrita

Les activitats de la llengua escrita han de tenir com a objectiu aconseguir al final de l'ensenyament obligatori formar lectors i escriptors competents. Per aconseguir aquest objectiu s'aplicaran les orientacions del currículum i es planificaran activitats de lectura i escriptura que tinguin en compte les necessitats comunicatives i acadèmiques que presenta l'alumnat en els diversos nivells.

3.1.4. Activitats d'ús

En l'aprenentatge de totes les llengües que s'ensenyen al centre hi ha previstes diverses activitats per reforçar-ne el procés d'ensenyament-aprenentatge. En el cas concret de la llengua castellana les activitats compten amb recursos diversos, com ara les TIC i les activitats audiovisuals, un concurs literari –en el qual es pot participar en diverses llengües - , lectures de diferents tipologies, etc.

3.1.5. Alumnat nouvingut

El centre ha d'aportar els mecanismes necessaris per tal que l'alumnat que s'incorpora tardanament al sistema educatiu, i que no coneix cap de les dues llengües oficials, les aprengui de manera equitativa.

En una primera fase, cal assegurar un nivell bàsic de llengua catalana de l'alumnat nouvingut. L'alumnat nouvingut que no té coneixements de llengua castellana en integrar-se a l'aula ordinària rebrà una atenció curricular individualitzada per tal de poder aconseguir que en acabar l'ensenyament secundari pugui haver assolit els coneixements bàsics d'ambdues llengües oficials.

4. Altres llengües

4.1. Llengües estrangeres

4.1.1. Organització de les llengües estrangeres a l'ESO

4.1.1.1 Primera llengua estrangera a l'ESO

L'ensenyament-aprenentatge de la llengua estrangera comença a 1r ESO, moment en què l'alumnat pot escollir entre anglès o francès com a primera llengua. Els alumnes que comencen l'aprenentatge de francès parteixen de zero, atès que cap escola de primària adscrita fa aquest idioma.

L'opció de la primera llengua estrangera constitueix un pla per a tota l'etapa de secundària obligatòria. L'alumne/a que desitja canviar d'opció ha de fer una sol·licitud a començament de curs al director del centre, que demanarà al departament de llengües estrangeres de fer una prova a l'alumne/a sol·licitant per assegurar que reuneix el mínim de coneixements previs necessaris per a l'adequada incorporació en el grup corresponent. Aquesta prova té el caràcter d'exploració inicial i versarà sobre els elements fonamentals del currículum dels cursos anteriors.

4.1.1.2 Segona llengua estrangera a l'ESO

L'ensenyament-aprenentatge d'una segona llengua estrangera s'inicia a 2n d'ESO, curs en què l'alumnat pot escollir entre alemany o francès.

La mitjana de la ràtio del grup de segona llengua estrangera no superarà els 20 alumnes. Quan la demanda per a la segona llengua estrangera sigui major que l'oferta, es tindrà en compte com a criteri de selecció la nota de la primera llengua de 1r d'ESO.

L'opció de segona llengua estrangera constitueix un pla per a tota l'etapa de secundària obligatòria, i l'opció de l'alumne és per al conjunt de l'oferta. Atès aquest caràcter de continuïtat, el centre –d'acord amb l'avaluació inicial de l'alumne– ha d'informar i orientar els alumnes que consideri que poden seguir aquests estudis. Això inclou la possibilitat que, amb els criteris que el centre determini, un alumne s'incorpori a la segona llengua estrangera en un moment diferent de l'inici de la matèria. En casos excepcionals, i en vista de l'evolució acadèmica, si es considera més adient que un/a alumne/a que havia triat l'opció per la segona llengua estrangera cursi unes altres matèries optatives diferents, el director del centre en podrà autoritzar el canvi.

A 4t d'ESO i atès que es fan itineraris educatius per a cicles formatius i batxillerat, es tindrà en compte quin tipus d'itinerari vol fer cada alumne/a per valorar-ne la continuïtat en la segona llengua estrangera.

4.1.2. Organització de les llengües estrangeres al Batxillerat

Al batxillerat també hi ha la possibilitat d'escollir entre anglès o francès com a primera llengua estrangera. La segona llengua estrangera, alemany o francès, es pot escollir en la branca d'Humanitats i Ciències Socials.

La mitjana de la ràtio del grup de segona llengua estrangera no superarà els 20 alumnes. Quan la demanda per a la segona llengua estrangera sigui major que l'oferta, es tindran en compte els coneixements previs que l'alumne tingui de l'idioma al qual opta.

El canvi de matèries en el pas de primer a segon curs de batxillerat inclou la possibilitat de sol·licitar, durant el primer mes de classes, el canvi d'idioma, tant dins la matèria comuna llengua estrangera com dins la matèria optativa segona llengua estrangera. L'autorització corresponent és competència del director del centre, que tindrà en compte tant els efectes organitzatius d'aquest canvi com els coneixements previs de l'alumne per incorporar-se al nou idioma. En tots els documents obligatoris d'avaluació cal que consti una referència a l'autorització corresponent. Si l'alumne ha superat a primer curs l'idioma que ara vol deixar, només haurà de cursar la part corresponent al nou idioma de segon curs. Si l'alumne té pendent l'idioma de primer curs, podrà canviar-lo pel nou idioma, per al qual serà avaluat tant de la part del primer curs com de la del segon curs.

Cal tenir en compte que un alumne es pot examinar d'un idioma a les PAU que no hagi cursat en el batxillerat.

4.1.3. Pla Integral de Llengües Estrangeres (PILE)

Amb la finalitat de promoure accions interdisciplinàries i transversals que amplii el temps d'exposició de l'alumnat a les llengües estrangeres i que els posin en situació de comunicació activa, el centre pot impulsar la introducció de continguts de matèries no lingüístiques del currículum en una de les primeres llengües estrangeres ofertes amb programes com AICLE, CLIL, EMILE ...

Aquests projectes s'han de realitzar a través d'una proposta interdisciplinària i s'ha de dur a terme en estreta col·laboració entre el professorat de llengües estrangeres i el de les àrees implicades, garantint la coordinació i el suport lingüístic de l'especialista de la matèria no lingüística, si escau.

Els projectes han de tenir les característiques següents:

- a) Justificació del projecte, cursos i matèria a què va destinat, objectius curriculars de la llengua estrangera i de la matèria no lingüística, professors que impartiran la matèria, criteris de coordinació i avaluació ...

- b) S'han d'emmarcar en el Projecte Lingüístic plurilingüe del centre per a desenvolupar les competències comunicatives i lingüístiques, emprenedores i professionalitzadores, si és el cas, de l'alumnat.
- c) S'han d'aprovar pel claustre de professors i pel consell escolar del centre, amb el compromís explícit que es desenvoluparà durant dos anys com a mínim.
- d) El professorat de les àrees no lingüístiques implicat en l'ensenyament de sessions AICLE o EMILE ha de tenir un nivell acreditat de competència mínim equivalent al certificat d'aptitud de l'Escola Oficial d'Idiomes (nivell B2 del Marc europeu comú de referència per a les llengües), amb els benentès que el professorat d'àrees lingüístiques ja disposa de la titulació requerida.

4.1.4. Metodologia

Atesa la necessitat de garantir un aprofitament màxim de les hores de contacte de l'alumne amb la llengua estrangera, aquesta ha de ser el vehicle principal de comunicació no sols durant el desenvolupament de les tasques d'aprenentatge sinó en qualsevol moment que requereixi una interacció de caire funcional dins l'aula.

El centre ha de vetllar per la possibilitat de disposar de grups reduïts en una part de les hores comunes de llengua estrangera (hores de desdoblament, agrupaments flexibles...) que permeti programar tasques d'aprenentatge en aquesta part de l'horari lectiu que incideixen molt especialment en el desenvolupament de les competències d'expressió i interacció oral. Quant a espais, el centre compta actualment amb dues aules d'idiomes per atendre aquesta atenció en grups més reduïts.

En l'aprenentatge actiu d'un idioma és important el contacte directe amb ell, per tant, el departament de llengües estrangeres promourà xerrades, sortides, intercanvis, viatges culturals, concursos, jornades, estades lingüístiques, etc. que tinguin com a objectiu el foment i l'ús de la llengua estrangera, especialment amb nadius, i el contacte amb la seva cultura.

En la projecció de pel·lícules i vídeos de tot el centre (incloses altres assignatures) s'intentarà, sempre que sigui possible, veure la versió original amb subtítols, afavorint alhora la comprensió oral de la llengua estrangera i la comprensió lectora.

La utilització de diversitat de materials de consulta, documents de mitjans audiovisuals i de les tecnologies de la informació i de la comunicació són eines bàsiques per a la realització d'activitats de qualsevol matèria curricular i especialment per al desenvolupament de competències lingüístiques i comunicatives en llengua estrangera. És per això que l'aprenentatge actiu d'idiomes ha de fomentar el desenvolupament d'activitats telemàtiques utilitzant els recursos que hi ha a les xarxes, creant blogs, xats, MOODLEs i altres entorns virtuals en què l'alumnat pugui estar en contacte més directe amb l'idioma. L'objectiu també és utilitzar els recursos de les TIC de forma progressivament autònoma per

buscar informació, produir textos a partir de models, enviar i rebre missatges de correu electrònic i establir relacions personals orals i escrites en un entorn plurilingüe.

4.1.5. Intercanvis i estades a l'estranger

El centre impulsa projectes d'intercanvi (tant epistolars com telemàtics i presencials) i estades a l'estranger de manera que l'alumnat millori la competència lingüística de les llengües estrangeres ofertes, visqui necessitats de comunicació i interacció reals en el seu propi context, generi bones pràctiques i conegui i valori la riquesa històrica, lingüística i cultural d'altres indrets. L'AMPA pot col·laborar en l'organització d'estades a l'estranger durant els mesos d'estiu.

El centre ha de garantir que l'alumne que marxa temporalment a l'estranger en virtut d'un projecte internacional en què participi el centre (Comenius, Leonardo, Estada al Quebec, Erasmus per a Tothom (també anomenat E4A), etc.), romangui matriculat en el centre d'origen i sigui la seva comissió o junta d'avaluació, prenent en consideració els resultats d'avaluació en el centre o centres estrangers, qui l'avaluï del curs corresponent. Igualment, quan el centre rebi alumnes estrangers per una estada superior a un mes, en farà la inscripció en l'aplicació de matrícula del centre per garantir totes les cobertures legals que l'escolarització plena els proporciona.

4.1.6. Batxibac

El programa Batxibac que s'imparteix al nostre centre des del curs 2010/2011 permet cursar un currículum mixt que suposa obtenir el títol de batxiller si supera totes les matèries cursades i també el diploma de baccalauréat francès si supera una prova externa que es desenvolupa íntegrament en francès.

Per accedir al batxibac l'alumnat ha de demostrar un nivell bàsic de francès equivalent al B1 del Marc Europeu de Referència per a les Llengües. El centre establirà les proves i els criteris oportuns per establir com avalua els alumnes candidats per aquest obtenir nivell.

L'objectiu és que en acabar l'etapa l'alumnat hagi assolit en llengua francesa almenys el nivell B2 del Marc Europeu de Referència de les Llengües.

El currículum mixt batxibac implica cursar les matèries pròpies del batxillerat amb matèries específiques (Llengua i Literatura Francesa i Història de França) a més d'unes hores en llengua francesa que poden ser altres matèries del batxillerat (com el treball de recerca o alguna matèria en francès), activitats en llengua francesa com l'estada a l'empresa, voluntariat en entitats culturals o socials franceses, intercanvis amb estada a França, teatre en francès ...

Atès que l'alumnat batxibac compta amb dos títols, pot accedir a les nostres Universitats per dues vies:

a) Com a alumnes de batxillerat, amb la nota final de batxillerat i, almenys, la fase general de les PAU. Si desitgen incrementar la nota d'admissió poden realitzar també les proves de la fase específica de les PAU.

b) Com a alumnes de baccalauréat, amb la nota final de baccalauréat i sense PAU. En tot cas, per aquesta via també es pot incrementar la nota d'admissió realitzant les proves de la fase específica de les PAU.

Aquestes dues vies no són excloents, sinó que els alumnes poden optar per les dues alhora. L'alumnat batxibac també pot accedir a les Universitats franceses, en les mateixes condicions dels alumnes del baccalauréat francès.

La normativa permet des de l'any 2012-2013 que el centre reservi places de batxillerat per a l'alumnat que vulgui cursar aquest ensenyament.

D'altra banda, garantir la solidesa i la continuïtat del batxibac implica simultàniament enfortir l'aprenentatge de la llengua francesa en l'etapa d'ESO, atès que l'alumnat haurà de comptar amb un nivell bàsic de francès per incorporar-se al programa. Per aconseguir aquest objectiu, l'oferta del francès com a primer i/o segon idioma de l'ESO, l'oferta de matèries optatives i la realització d'activitats curriculars de diversa naturalesa (intercanvis amb França, participació en activitats extraescolars adients, etc.) són elements fonamentals per afavorir el coneixement de la llengua i la literatura franceses. La proximitat geogràfica i la multiplicitat d'activitats culturals relacionades amb la llengua i la cultura franceses que existeixen a Catalunya ofereixen un gran ventall de possibilitats.

L'origen comú i la proximitat lingüística de català, castellà i francès permeten incorporar fàcilment aquesta última llengua a la coordinació, ja existent, entre les dues llengües oficials a l'hora de configurar les programacions i les activitats d'ensenyament-aprenentatge. És un aspecte més a tenir en compte per concebre el *batxibac* com un element que es pot emmarcar de manera natural en el projecte educatiu del centre.

4.2. L'ús d'altres llengües estrangeres a l'aula

El centre no té previst el tractament de les llengües d'origen que no siguin català, castellà, anglès, alemany o francès en cap aspecte formal concret; la qual cosa no priva que en situacions puntuals es faci referència a aquestes llengües i, fins i tot, se n'incentivi algun treball (per exemple, a classe de llengua i literatura o en els projectes de recerca de 4t ESO).

5. Organització i gestió

5.1. Organització dels usos lingüístics

5.1.1. Llengua del centre

El centre segueix des de fa molt temps el criteri que la retolació, els cartells i la informació en general s'ha de fer en català, de manera que esdevingui un referent de l'ús de la llengua. Aquest acord és respectat per tothom (la qual cosa no és obstacle perquè, segons l'activitat, hi hagi algun tipus de cartell o comunicat en alguna altra llengua).

5.1.2. Documents de centre

Els documents de centre (PEC, PLC, RRI, PCC), amb els continguts i referents de la llengua catalana, són revisats i actualitzats periòdicament per l'equip directiu. Aquests documents han de ser presentats al claustre per tal de fer-ne la difusió necessària. I després que el consell escolar els aprovi seran publicat en la intranet del centre, a l'apartat de gestió de documentació.

Cal insistir en la importància que el conjunt de la comunitat educativa els conegui, ja que és la manera més efectiva perquè la llengua catalana impregni la vida del centre.

5.1.3. Ús no sexista del llenguatge

Es vetlla perquè els documents del centre evitin l'ús d'un llenguatge sexista i androcèntric. Aquest és un tema que es treballa transversalment a les àrees del currículum (tutoria, llengües, filosofia, ciències socials...) perquè l'alumnat pugui superar qualsevol estereotip i sigui crític davant dels continguts de risc que denigren les persones per qualsevol perjudici.

Dins de la mateixa línia, es promourà la prevenció de conductes abusives, sexistes i discriminatòries i es fomentarà la no agressivitat i el respecte en les relacions interpersonals.

5.1.4. Llengua de relació amb famílies

Per normativa, la llengua que s'utilitza en les comunicacions amb les famílies és la catalana. Però si es dona el cas que la família té dificultats per entendre-la es pot emprar una altra llengua que li faciliti la comprensió del missatge. L'acollida de les famílies novingudes passa per una bona comunicació, la qual cosa ha de facilitar la integració a la comunitat educativa. És per això que el centre aplica les mesures de traducció convenientes en qualsevol situació que així ho requereixi.

5.1.5. Educació no formal

El centre ha de vetllar perquè els serveis d'educació no formal: menjador (si és el cas), biblioteca, activitats extraescolars... emprin el català com a llengua vehicular. També caldrà

que els faciliti, si convé, els mecanismes oportuns per a la seva formació en aquest sentit. El seguiment periòdic d'aquests serveis és el sistema adient per controlar que es compleixi la normativa del centre.

5.1.5.1. Contractació d'activitats extraescolars a les empreses

Atès el punt anterior, per a les activitats extraescolars (activitats d'educació no formal de l'AMPA, tallers d'estudi assistit i altres activitats del PEE, Esport a l'escola, etc.) cal tenir en compte la contractació d'empreses que usin el català i, doncs, segueixin els mateixos criteris que estableix el projecte lingüístic (i així ho indiquin als monitors). La llengua vehicular entre aquestes persones responsables i l'alumnat que participi en les activitats ha de ser el català (tot i que hi pot haver excepcions justificades, com ara visites i excursions fora de l'àmbit lingüístic català).

Des del curs 2007-2008 i fins el 2011-2012 el centre ha participat en el Pla Educatiu de l'Entorn (PEE) i, doncs, ha treballat els usos lingüístics favorables a la llengua catalana (especialment entre els alumnes amb dificultats socials) tot fent-ne un seguiment conjunt amb les administracions públiques i amb les entitats. De la mateixa manera, vetlla per la coherència educativa en la interculturalitat i la cohesió social.

5.2. Plurilingüisme al centre educatiu

5.2.1. Actituds lingüístiques

El centre educatiu té en compte la diversitat lingüística de l'alumnat i intenta afavorir-ne l'autoestima. Elabora programes específics sobre diversitat lingüística, interculturalitat i resolució de conflictes que es treballen habitualment a la sessió setmanal de tutoria (i que tot el professorat ha de tenir en consideració).

La coordinació pedagògica, la tutora de l'aula d'acollida (si n'hi hagués), els tècnics en integració social i la coordinació LICS, estableixen les pautes que seguiran els equips docents, que es treballaran a les aules, i que tindran en compte tots i cadascun dels membres del claustre de professors.

5.2.2. Mediació lingüística (traducció i facilitació)

L'acollida de les famílies nouvingudes passa per una bona comunicació, la qual cosa ha de facilitar la integració a la comunitat educativa. És per això que el centre aplica les mesures de traducció convenientes en qualsevol situació que així ho requereixi. En el cas de documentació escrita, aquesta anirà sempre acompanya del text en català.

5.3. Organització dels recursos humans

5.3.1. El pla de formació de centre en temes lingüístics

En temes lingüístics, i considerant els objectius de millora del centre, el pla de formació de centre promou activitats de formació per tal de donar cohesió al treball en equip dels docents, d'acord amb les necessitats que es detecten. El gestor del pla de formació de centre o la junta directiva s'encarregarà d'observar les mancances i recollir les peticions que puguin fer-li arribar els membres dels equips docents i els departaments. L'assessorament pot ser dut a terme per l'ICE o el CRP, com a entitats col·laboradores.

5.4. Organització de la programació curricular

5.4.1. Coordinació cicles i nivells

El centre, amb el suport del Departament d'Ensenyament, afavorirà la coordinació entre els projectes educatius dels centres d'educació primària i els d'educació secundària obligatòria, a fi que el pas de l'alumnat d'una etapa a l'altra sigui una continuïtat positiva.

La coordinació cal que es doni entre totes les llengües curriculars (català/castellà/llengua estrangera) i que impliqui el professorat de nivells diferents. Això implica reunions d'equip docent i una bona anàlisi de la situació lingüística de l'alumnat del centre.

5.4.2. Estructures lingüístiques comunes

En el tractament de les estructures lingüístiques comunes s'ha de vetllar per l'assoliment dels objectius de l'aprenentatge de totes les llengües curriculars i tenir en compte els principis bàsics metodològics, de manera que no es repeteixin ni s'anticipin continguts en el procés d'ensenyament-aprenentatge i s'atengui l'especificitat d'aquests continguts.

5.4.3. Projectes d'innovació

D'acord amb l'article 84 de la Llei d'educació, les iniciatives que desenvolupen els centres en l'àmbit de la innovació pedagògica han d'estimular la capacitat d'aprenentatge, les habilitats i potencialitats personals, l'èxit escolar de tots els alumnes, la millora de l'activitat educativa i el desenvolupament del projecte educatiu dels centres.

El Departament d'Educació publica anualment una convocatòria per a la selecció de projectes d'innovació educativa. La participació en la convocatòria comporta el compromís del centre d'implantar el projecte durant un mínim de tres cursos escolars. La coordinació general dels projectes d'innovació educativa correspon al cap d'estudis. Cal que hi hagi una difusió important dels projectes i que des de l'equip directiu s'engresqui tot el professorat per tal que s'impliqui en el centre, i treballi per al centre. Així doncs, cal que hi hagi bona

predisposició i que els projectes d'innovació educativa siguin interessants, tant per a qui els desenvolupa com per a qui els coordina.

5.5. Les llengües com a font documental al batxillerat:

Una de les competències bàsiques del batxillerat és la de recerca. Competència que els alumnes han d'anar assolint progressivament al llarg de tot el batxillerat.

A més, el batxillerat és, en bona mesura, una preparació per a la vida acadèmica de més alt nivell: la universitat.

Per això, és important que els alumnes s'acostumin a utilitzar de forma natural les llengües estrangeres d'abast més internacional (l'anglès, el francès, l'alemany...). Han de fer el possible per a fer-les servir, per tant, de forma fluida en els seus treballs, tant per escrit com oralment.

El professorat, per això, ha d'intentar introduir les fonts documentals de tipus científic en la llengua en què van ser creades, per tal de fomentar aquesta naturalitat en el seu ús, cosa que els serà imprescindible en els estudis superiors.

Aquestes fonts documentals poden ser tant textos d'assaig i científics com qualssevol tipus de documents audiovisuals –documentals, pel·lícules, etc.– , així com webs i altres fonts d'Internet.

6. Biblioteca escolar

La biblioteca és un espai de recursos on hi ha informació en diferents suports a l'abast de l'alumnat, del professorat i de la comunitat educativa, prioritzar el seu ús com a espai d'aprenentatge en el desenvolupament de les diferents àrees curriculars, per tal que l'alumnat es formi com a persona autònoma, crítica i constructora del seu propi coneixement a través de la cerca, la investigació i el treball en diferents fonts d'informació, també és el lloc adient per promoure l'hàbit lector.

Pel que fa a la llengua, la majoria dels documents estan escrits en català, però també s'ha tingut en compte d'incorporar documents escrits en altres llengües del currículum i en les llengües dels alumnes immigrants. Quant a les activitats de foment de la lectura i d'accés i ús de la informació, el centre en fa una planificació anual.

Les funcions de la biblioteca són organitzar i gestionar la informació i fons documental, impulsar la lectura, facilitar l'adquisició de les competències en l'ús de la informació, proveir de serveis i recursos per a l'aprenentatge a la comunitat educativa i col·laborar amb les entitats de l'entorn.

Es fan sessions informatives d'ús de la biblioteca, especialment en els cursos de 1r d'ESO i 1r de BAT. Hi ha també una planificació d'activitats coordinades entre els departaments i la biblioteca, tenint en compte els nivells i les necessitats dels alumnes.

La persona encarregada de la coordinació de la biblioteca vetllarà per establir criteris i formes de funcionament de la biblioteca d'acord amb la comunitat escolar i el PEC, recollir les necessitats lectores i d'informació dels diferents sectors de la comunitat escolar i donar a conèixer els acords presos a l'entorn de la biblioteca, elaborar i avaluar el projecte de biblioteca d'acord amb el Pla Anual de centre i donar suport i fer difusió dels projectes i activitats que es desenvolupen des de la biblioteca a tota la comunitat educativa.

7. Projectió del centre

7.1. Pàgina web del centre

El centre té una pàgina web www.gabrielferrater.wordpress.com en llengua catalana (excepte els escrits que corresponen a activitats fetes en altres llengües curriculars), que permet la comunicació entre tota la comunitat educativa. Hi ha informació per a l'alumnat i les seves famílies: sobre els estudis que es fan al centre, les seves característiques, la programació de sortides, les activitats extraescolars, la participació en projectes, els premis obtinguts, etc. Dóna accés també a pàgines web i blogs dels diversos departaments i a d'altres d'externs d'interès acadèmic i cultural.

7.2. Revista

Des de fa més de 15 anys, el centre té una revista, *La Txunga*, que actualment és una matèria optativa de 1r BAT. S'hi treballa el llenguatge periodístic amb l'alumnat i difon les activitats i els treballs en què es participa com a comunitat educativa, entre altres informacions que aporta (sense obviar el vessant lúdic).

La coordina un/a professor/a del departament de Llengua catalana i Literatura i en surten un o dos números per curs.

7.3. Exposicions

El centre organitza sovint exposicions que permeten la participació de tota la comunitat educativa. Aquestes mostres són promogudes tant per la biblioteca com pels diversos departaments o, també, per algun grup de professors de diverses àrees amb la voluntat de reflectir el treball interdisciplinari.

A més a més, els alumnes del batxillerat de les arts fan cada any una exposició, en algun espai adient de la ciutat, de les obres realitzades durant el curs.

En principi, la llengua oral o escrita de les exposicions és preferiblement el català, tot i que poden utilitzar-se les altres llengües si el propi fi de l'exposició ho requereix.

7.4 Visió internacional

El centre, a més d'impulsar projectes d'intercanvis internacionals d'alumnes i professors, ha de tenir una projecció internacional a partir del català com a llengua vehicular i les altres llengües d'ús al centre com a eines de comunicació per donar resposta a la internacionalització i globalització de la nostra societat i oferir espais d'interculturalitat, respecte i bones pràctiques que donin a conèixer la nostra realitat social i educativa així com la riquesa històrica, lingüística i cultural d'altres indrets.

BASES LEGALS

- Decret 143/2007, de 26 de juny, pel qual s'estableix l'ordenació dels ensenyaments de l'educació secundària obligatòria.
- Llei 1/1998, de 7 de gener, de política lingüística
- Llei 12/2009, del 10 de juliol, d'educació
- DECRET 102/2010, de 3 d'agost, d'autonomia dels centres educatius.
- Estatut d'autonomia de Catalunya (Text consolidat). Quarta edició, desembre de 2012. Parlament de Catalunya.
- Documents per a l'organització i la gestió dels centres. Organització i gestió 2013-2014. Generalitat de Catalunya. Departament d'Ensenyament.
- Currículum educació secundària obligatòria. Generalitat de Catalunya.
- Currículum batxillerat. Generalitat de Catalunya.